

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

25:TE ÅRG.

DEN 14 OKTOBER 1923.

N:O 2.

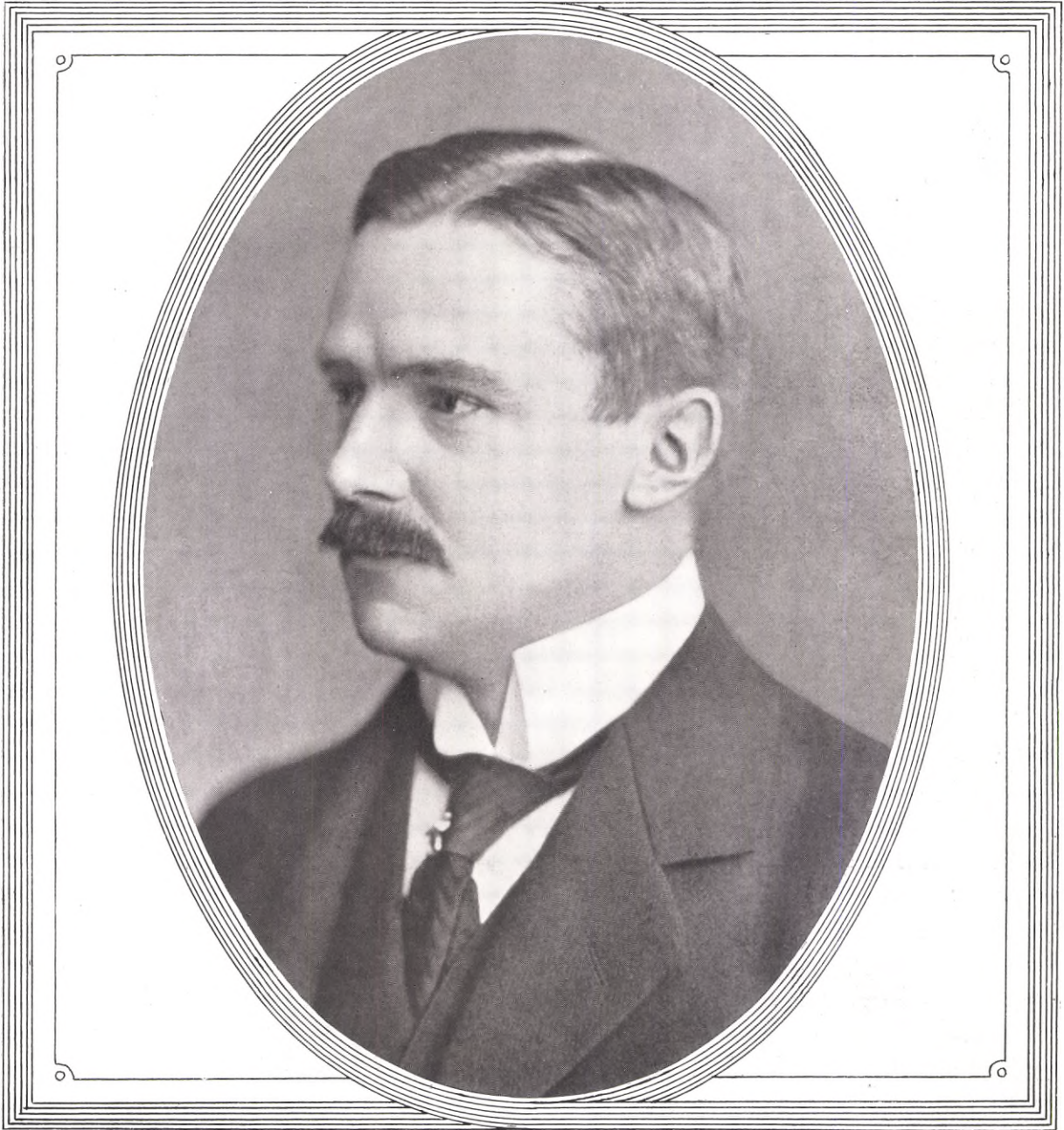

Foto. Flodin, Stockholm.
Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

Göta Kanal vid Borensberg. Amatorfoto. D Samuelson, Värnamo.

S. Linné

Till stor saknad för befolkningen i det län, vars förvaltning i sjuåttio år varit honom anförtrodd, har landshövding Johan Widén i Östersund med september månads utgång från trätt sitt ämbete. Omfattande och djupt känd har den hyllning varit, som i avskedets stund kommit honom och hans likaledes högt uppburna maka till del. Icke blott som den högt ställda och högt förtjänta ämbetsmannen har den avgående hövdingen för alltid ristat sitt namn i Jämtlands och Härjedalens hävder med aldrig förminskad glans — man har också haft på känn hos honom en uppriktig kärlek till bygd och folk, som väsentligt bidragit till utjämmandet av de skiljaktigheter i uppfattningar och åskådningar, vilka ingenstädes kunna undgå, och man har likaså lärt sig att i honom uppskatta mannen med den vidsynta blicken för framtida möjligheter och behov, initiativkraften och den sega energien att övervinna motstånd, när det gällt att nyskapa och ombilda till länets frömma. Och bredvid honom har hans maka, "landsherrinnan", gjort insatser för kulturella mål som jämstlöjd och fornvård, vilka äro ägnade att bli av varaktig betydelse.

Till Widéns efterträdare som landshövding har k. m:t utnämnt en man utan dennes stora politiskt-parlamentariska förtid, men som till gengäld förvärvat sig det största anseende genom den prövning han undergått i höga och de högsta värv på den civila ämbetsmannabanan, regeringsrådet, förutvarande statsrådet Sigfrid Linnér.

Sigfrid Nathanael Linnér, är född den 13 september 1877 i Bäckeby av Jönköpings län. Föräldrarna voro dåvarande komministern därstädes, sedermera kyrkoherden i Korsberga Johan Axel Linnér och hans maka i första gifftet Hulda Margaretha Eneroth. Även farfadern, som var född bondson, var präst, så ock morfadern, men från mödernet — en kultursläkt med anor — tillfördes honom jämväl juristblod, ty morfarsfadern Carl Emanuel Eneroth var lagman först över Västergötland och Dalsland och sedermera över Gottland. Efter att år 1895 ha avlagt mogenhetsexamen vid Växiö högre allmänna läroverk kom han som student till Uppsala, där han fem år senare avlade juris utriusque kandidatexamen. Efter sedvanlig tingsstämning och någon verksamhet på advokatbyrå inträdde han år 1906 som t. f. fiskal i Svea hovrätt och blev därstädes adjungerad ledamot redan följande år. Hans arbetsförmåga, goda huvud och utmärkta juridiska insikter tilldrogo sig redan nu uppmärksamhet och år 1909 anlätades han som sekreterare hos den svensk-norska skiljedomstolen i renbetesfrågan. Följande år blev han tillförordnad revisionssekreterare, men fick icke länge kvarstanna på denna plats, i det han, som år 1911 befodrads till ordinarie fiskal i Svea hovrätt, samma år togs i anspråk för expeditionschefsbefattningen i civilepartementet. Inom hovrätten befordrades han ytterligare till hovrättsråd år 1912, men fortrö att under statsrådet Schotte tjänstgöra som expeditionschef ända tills han vid Staaßka regeringens avgång i februari 1914 vid den Hammarskjöldska regeringens bildande anmodades inträda i denna som konsultativt statsråd.

Under vanliga förhållanden undandraget sig ett konsultativt statsråds ämbetsutövning allmänhetens bedömande och Linnérs utgör intet undantag från regeln. Endast en gång hade han anledning yttra sig i riksdagen — det var i en pensionsfråga, vari en av honom lämnad faktisk upplysning emellertid bestämde utgången till förmån för k. m:ts förslag. Men att han även i denna egenskap nedlagt ett dugande arbete, finnes ingen anledning att betvivla, utan vinner bekräftelse därav, att-han vid ministärens tillbakaträdande i mars 1917 mottog utnämning till regeringsråd — ledamot av rikets högsta administrativa domstol.

De ämbetsplikter, som härmed voro förenade, voro emellertid icke tillräckliga för att bereda honom full sysselsättning och han togs därför jämväl av olika regeringar i anspråk för viktiga utredningsarbeten. Sålunda erhöil han år 1918 säte i den s. k. krigsberedskapskommittén och förordnades år 1921 till sakkunnig för utredning av den svårlosta frågan angående polisväsendets omorganisation och en allmän polisförfattning för hela riket.

Frågan härom hade förts på dagordningen redan år 1906 genom en motion av Adolf Hedin: det var i själva verket dennes sista reforminitiativ. En utredning igångsattes också omedelbart i enlighet med den riksdagens skrivelse, som på grund härav avlätts, och avlämnades redan följande år, men befanns vid granskning av myndigheterna så bristfällig, att den icke kunde läggas till grund för lagstiftning. Efter att därefter ha vilat i åtskilliga år upptogs frågan ånyo till behandling genom tillkallade sakkunniga och proposition i ärendet avlätts nu till 1918 års riksdag, men föll denna gång på riksdagens motstånd. Dittills utarbetade förslag hade endast tagit hänsyn till städernas och stadslänkande samhällens förhållanden. Linnér upptog däremot spörsmålet om ordnandet av rikets polisväsen i hela dess vidd och indrog i sin utredning jämväl spörsmålet om åklagarmyndigheternas organiserande på ett med nutida förhållanden mera överensstämmande sätt. På det hela taget vittnade det år 1922 framlagda förslaget, som omedelbart underkastades en övergranskning genom tillkallade sakkunnige under Linnérs ordförandeskap, om en mycket betydande organisatorisk förmåga. Enligt detsamma skulle under k. bef:de landshövdingarne bli uteslutande åklagare och polischefer för länet, däri inbegripet städerna med undantag endast för Göteborg och Malmö. Stadsfiskalsbefattningarna i de minsta städerna skulle borttagas samt åklagarmyndigheter därstädes överlämnas åt landsfiskalerna. De bibehållna stadsfiskalerna samt polismästare och polisintendenterna skulle bli statstjänstemän. I Stockholm, Göteborg och Malmö ävensom övriga polismästärstäder skulle chefskapet över polisväsendet utövas av polismästaren, i övriga städer med stadsfiskaler av dessa. Magistraternas befattning med polisväsendet skulle i stort sett bortfalla och hela ledningen av polispersonalen sålunda överlämnas åt statstjänstemän. Vid poliskärens i en eller flera städer i varje län skulle anställas särskilt utbildade kriminalpoliser för hela länets behov. Ökningen skulle emellertid icke uppgå till mer än 58 man. De nuvarande fjärdingsmännen skulle ersättas av befattningshavare, vilka vore verkliga polismän samtidigt som de skulle biträda vid indrivning. Polispersonalen skulle vara skyldig att tjänstgöra var som helst i riket efter order av den överordnade landsfogden resp. polismästaren i de tre största städerna eller, så vitt det endast rörde personalen inom landsfiskalsdistriktet, landsfiskalen. Behöves hjälp från ett län till annat, skulle sådan i mån av möjlighet lämnas. På det hela taget råder väl ingen meningsskiljaktighet om, att varje under den närmaste tiden tänkbar polisreform måste fotas på de sålunda uppdragna grundlinjerna. Meningsskiljaktigheterna börja först, när det gäller fördelningen av kostnaderna mellan staten och kommunerna samt frågan om systemets anpassning så, att det icke gör intrång på den kommunala självstyrelsen. I detta hänseende har mot förslaget anmärkts, att det dels över hövan belastar städerna, enkannerligen de större, dels lägger i dagen ett misstroende mot de beslutande kommunalmyndigheterna, som icke är berättigat, då det förutsätter, att k. bef:de skulle kunna mot kommuns vilja utöka dess polisstyrka. Någon betänklighet har även yppats mot den enhetliga regleringen av polispersonalens löner över hela riket. Förslaget hann icke slutligt bearbetas till framläggande för årets riksdag, men framkommer väl till den följande, därest ej av finansiella skäl därmed ytterligare får anstå.

Landshövding Linnér har utanför administrationen gjort sig känd som en synnerligen idrottsintresserad man. Redan år 1911 anlätades han som adjungerad ledamot i organisationskommittén för de Olympiska spelen i Stockholm följande år och år 1921 förordnades han till ordförande bland de sakkunniga för utredning angående lämpligaste formen för statsanslag till idrottens främjande, vilka sistlidet år avlämnat sitt betänkande.

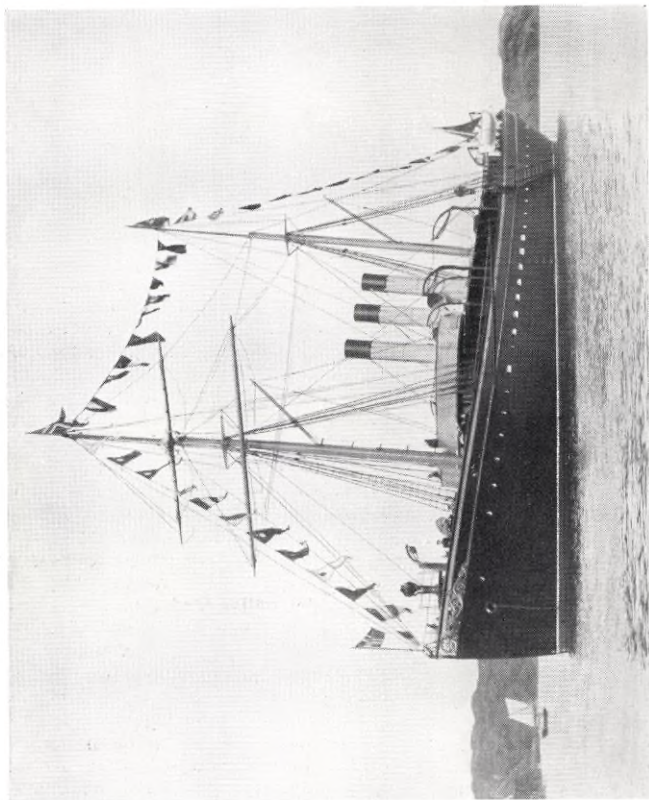
Omedelbart efter sin landshövdingeutnämning togs Linnér i anspråk för den av regeringen tillsatta besparingskommittén. Och det blir nog icke sista gången k. m:t kommer att finna, att rikets angelägenheter kräva hans biträde i högre grad än länets.

DROTTMINNEN.

FÖR H. 8. D. AV

ÖVERINTENDENTEN DR. JOHN BÖTTIGER.

Troligen är det icke många, som särskilt fäste sig vid en i prässen synlig notis, att "chefsartyget Drott" föreslås till utrangering såsom för gammalt och odugligt. Man är ju numera, Gudi klagsat, även när det gäller fartyg, som i sin krafts dagar varit försvarsdugligare, van vid upplysningar av dylik art. Men säkert var det icke många, hos vilka detta meddelande väckte en sådan känsla av vemod över något oförgätligt förgånget som hos den, som skriver dessa rader. Ännu leva många, kanske de flesta, av dem, vilka som befäl någon gång tjänstgjort på Drott, och som från den tiden bevara ljusa och glada minnen, men av dem, vilka som gamle Kungens gäster i viss mån kring hans person bildade en intimare krets, finnes numera blott en kvar. För honom liksom väl för de flesta, som hade den lyckan att komma i närmare beröring med Kung Oscar, står Drott-tiden som ett av livets fagrade minnen. Icke så, att bilden saknar skuggor, men den har en alldeles säregen glans, och glansen är ett återsten av den, som var Drottfärdernas upphov och medelpunkt.

T. h.: CHEFSFARTYGET "DROTT" 1894.

Nederst i v.: KONUNG OSCAR OCH CHEFEN Å "DROTT" (här nuvarande viceamiralen greve C. A. Ehrensved) hissa vid första besöket för varje årsdågs flaggdag i Troja, en liten stuga inom fästningsområdet som disponerades av konungen. Foto av 1901.

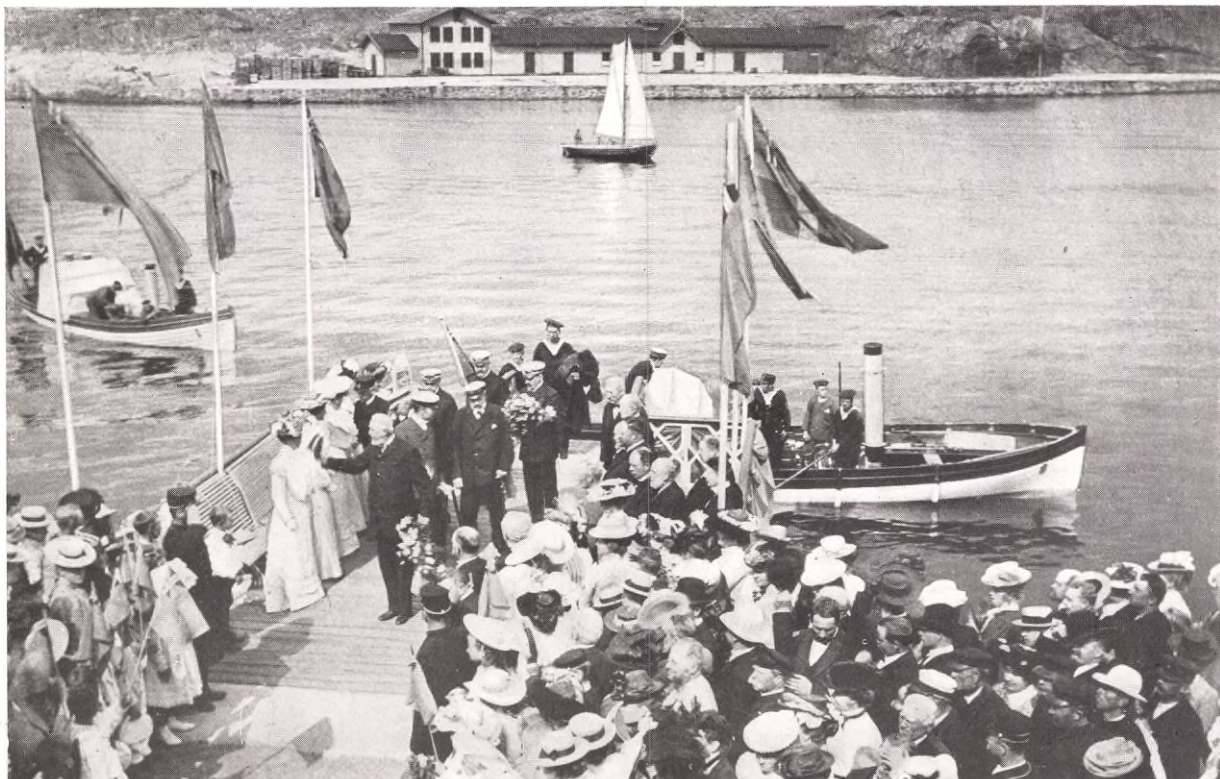

Öfver: Chefsfartyget.

"DROTT" 1896.

Kisthög. Aug. Sjöberg. Alsterlund, Ölg.

Jag känner ej det gamla fartygets äldre historia; för mig började det existera, när jag första gången inbjöds att medfölja som Konungens gäst, och det är nu 31 år sedan. Som mången kanske ännu mins, företog Kung Oscar under sin senare tid årligen en sommarfärd

Efter fotografen

KONUNG OSCAR LANDSTIGER I MARSTRAND 1902.

Kliché: Zug, Sjöberg's Klischeanst., Öbg

med Drott. Kosan styrdes nästan alltid till västkusten; för min del mins jag blott en gång, då östra kusten var målet för en dylig färd. Konungen, som gärna räknade ihop sina "sjömånader", älskade havet, som för honom bättre representerades av Kattegat än Östersjön. På västra kusten var Marstrand den punkt han mest älskade, och från vilken utfärder regelmässigt företogs till Särö, Lysekil, Strömstad och, före unionsbrottet, också till Norge.

Om det var någon tid av gamle Kungens liv, då han kände sig fullkomligt lycklig, var det nog, då han för

en tid fick ombord på sin kära Drott skjuta undan regeringsomgångerna och leva, man skulle kunna säga, som privatman. Hur väl mins jag ej den betagande glädje, som präglade hans väsen, den första gången jag var med, och vi, till ankars vid Sandhamn, voro församlade på det halvdäck, som sedan för mig skulle i minnet bliva en klassisk ort. Aldrig var kungen så fullt sig själv som under dessa resor, och det var just detta, som gav dem sin prägel. Ty när jag ser tillbaka på dem jag mött under ett långt liv, undrar jag, om jag känt någon, som

Efter fotografen

OMBORD Å DROTT: På kommandobryggan och i expeditiionshytten (1902).

Kliché: Aug. Sjöberg's Klischeanst., Öbg

GRUPP Å DROTT 1903:

Fr. v. sittande: Kommandörkapten Lindström, överhovjägmästare Ankarcrona, Konungen, Kronprinsen, förste hovmarskalcken greve von Rosen: fr. v. stående närmast bakom H. Mt och överhovjägmästaren: överintendenten John Böttiger, grosshandlare Carl Wijk och dr Hult; övriga officerare å chefsfartyget.

T. v.:

STATSRÅD OMBORD 1903.

Fr. v. sittande: Statsminister Boström, H. Mt Konungen, utrikesminister Lagerheim. Stående: krigsminister Virgin, jordbr.-minister Odelberg, konsultativa statsrådet Husberg, civilminister Westring.

min vän. I ett fönster till en liten obetydlig butik, där man kunde köpa bröd, mjöl och annan livets nödtorft, hade man placerat Kungens ur en tidning klippta bild, omgiven av några från en Geranium i fönstret plockade blad och upplyst av ett stearinljus.

Ovillkorligen kom jag att tänka på de ord den gamle med ett uttryck av ödmjukhet en gång sade mig: "Gud hjälpe mig att vara tacksam och motsvara all den kärlek jag möter".

Nå, detta var en senhöstkveäll utanför en liten butik på Söder, där gamle kungen, hur gärna han promenerade omkring i sitt Stockholm, knappast varit, och det är ju med Drott vi skulle sysselsätta oss. Läsaren må förlåta en penna, vars väg utstakas av ett gammalt hjärta, som under intrycket av ett strålande minne klappar i snabbara takt. — — —

Kungens liv på Drott var, som hela hans liv i övrigt, ytterligt regelmässigt ordnat, en egendomlighet hos en så impulsiv och livlig natur som hans och möjligen en rest av det, i övrigt rätt utspädda latinska draget i hans väsen.

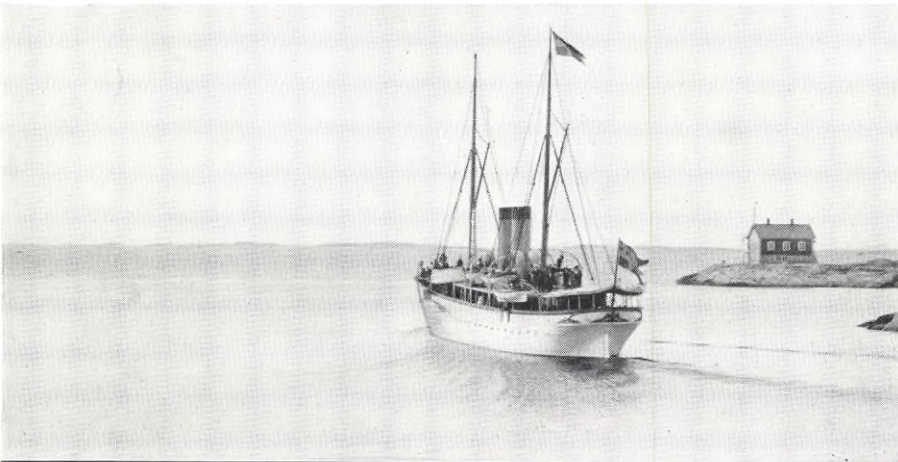
När han om somrarna nalkades Marstrandsön och fäst-

Efter fotografier,

Klippet Aug. Sjöbergs Klubbens, Göteborg

varit så av naturen älskvärd som han. Det låg i hans väsen ett behov att bereda andra glädje, som ofta kom till synes, men knappt någonsin så påfallande som under den tid han vistades ombord på Drott. Härifrån kom den älskvärda människan Oscar II i intimare beröring med människor av olika samhällsklasser än kanske någon annanstädes, och det han gav som sådan, gäldades av de mottagande på samma sätt. Den som i sista ledet av hans följe kunnat iakttaga det skimmer av vänlighet, som spreds över dem, bland vilka han nyss, vänligt hälsande och faderligt, gått fram, förstod nog, att han var något mer än populär. Jag mins ett uttryck av denna stämning, som jag såg efter hans död, och, fast det ej hör samman med Drottsagan, kan jag ju få berätta det.

Jag gick en kväll på en av smågatorna på Söder, och mina tankar rörde sig kring min gamle Konung, som under årens lopp mer och mer blivit, jag vågar väl säga,

avbrotten återkommo med samma regelbundenhet. Så de ärligen upprepade utflykterna "kring Tjörn" etc. med inbjudna damer och herrar från land, då Konungen alltid skrev verser till damerna, och den yngsta av dessa med det förrådiska "Drotthornet" i hand och oftast darrande stämma föreslog "H. M. Konungens skål"; och Konungen, den älskvärdaste värd man kan tänka sig, läste och spe-

DROTT STADD PÅ UTFLYKT
1904.

Efter / fotografier.

GRUPP FRÅN EN UTFLYKT 1906.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

ningens höga, gråa torn började skymta, kunde man vara viss om att under någon stund finna honom fantiserande vid den orgel han alltid medförde ombord; och när Drott styrde in i hamnen (om möjligt alltid genom samma inlopp) spelades alltid av fartygets musikkår samma stycke, Trollhättan av O. Lindblad.

Att konungen, sedan stadens och badortens representanter framfört sina välkomstönskningar, begav sig i land med "kungsslupen" för att, sedan han vid "kungsbryggan" hälsats av badsocieteten, omgiven av de gamla stamgästernas garde, taga plats på en soffa vid badhuset, var lika säkert, som att han, innan han återvände till Drott, tog det första av det bestämda antal bad han brukade taga, assisterad, utom av sin egen betjäning, av alltid samma badgumma och i alltid samma bassäng.

Samma regelbundenhet utmärkte, i stort sett, också hela hans tillvaro ombord: frukost — arbete i hytten — lunch — landstigning med pratstund och, så länge hans krafter det medgävo, tennisspel vid fästningen — promenad (samma väg!) till badhuset — hemfärd — vila före middagen med den ständigt återkommande skålen för absent friends ("abs"), som om den glömdes av konungen, kunde föreslås av vilken som helst av bordsgästerna. Efter middagen kanske dagens glanspunkt: det glada och otvungna samlivet på halvdäck, ofta, när ej någon konsert, soaré, eller dylikt föranledde landstigning, fortsatt inemot midnatt eller däröver. Det avbröts blott, då Konungen i spetsen för "Drottarne" och befälet gjorde honnör, när flaggan ströks.

Man skall ej tro, att avbrotten i detta program bragte detsamma i någon större oordning. Ingalunda! Även

lade för sina gäster. Så ock den alltid, när "kolning" ombord försiggick, återkommande "läsningen" hos någon av kungens gamla väninnor i badsocieteten, dit han alltid åtföljdes av samma person, som i huvudstaden hade samma äliggande. Nästan lika regelbundna voro hans besök med några för tillfället särskilt utvalda i den lilla stuga, kallad Troja, å en av fästningsvallarna, vilken, om jag ej missminner mig, upplåtits åt honom mot löftet av en vers av Konungens hand för varje besök; så hans "rodd kring ön" med ungdomsvännen "Rasp" (Victor Ankarcrona), som hade en viss mystiskt-sakral prägel, enär ingen mer än de båda vännerna och manskapet fingo medfölja i båten. Lika regelbundet skrev Konungen också sin "Drottkrönika", som i skämtsamma eller allvarliga strofer behandlade dagens händelser ombord och i land, och som ofta nog både vackert och roligt återspeglar stämningarna hos huvudpersonen på kungsskeppet.

Till sommarens program hörde också fotograferingen för det s. k. Drottalbumet, i regeln utförd av fartygets läkare. Även dispositionen av innehållet i dessa album, vilka liksom Drottkrönikan till jul skänktes åt varje deltagare i sommarens expedition — gäster som officerare — utmärktes av samma regelbundenhet som allt annat: konungens porträtt, gruppbild av konungen omgiven av sina gäster och fartygets befäl, porträtt av de ordinarie gästerna och fartygschefen; av underbefälet, betjäningen, musiken och manskapet och av å bryggan placerade, i de olika utfärderna deltagande damer och herrar. Härtill kommo naturligtvis också andra bilder, så från societetslivet i land etc. Även utan kännedom om årets intimare krönika, kan man utan större svårighet i Drottalbumets

olika årgångar utleta de fagra gestalter, för vilka Drott-
männen, äldre som yngre, det eller det året lyckligt eller
olyckligt brunnit.

Slutet å årets Drottärd utgjordes alltid av en middag
(vanligen på Drottningholm) då hela "Drottkrönikan",
understundom med något nytt tillägg, av Konungen själv
förelästes, och man, jag erkänner det, ofta utan helt lyck-
ligt resultat sökte väcka de glada sommarminnena till
nytt liv. Omgivningen var nu en annan, gästerna kände
sig mindre hemma, och hur vänlig den höge värden än
var, blev han ändå utan eget förvällande här "H. M.
Konungen". Det ystra skämtet, vilket sorglöst som en
fjäril bland blommor, flugit omkring på Drotts halvdäck,
dog bort eller blev, om det vågade sig fram, oftast tungt.
Det var ej heller utan att man med midnatt bakom sig
med en viss suck av lättad tog plats i det k. stallets
vagnar, som i Septembernatten förde var och en till sitt.
Jag tror knapp, att Konungen själv lade märke till denna
ändrade stämning. Han älskade så varmt sina Drott-
färer, som gävo honom årets största rekreation, att det
knappast skulle fallit honom in att något, som med dem
stod i samband, kunde förefalla någon annat än roligt. Han
hade därjämte i hög grad den ej alldeles vanliga för-
mågan att kunna glädja sig över det förgångna utan den
tillsats av bitterhet saknaden gärna gjuter i minnets bägere.
Det var en av (de omedvetna!) fundamentalsatserna i hans
livsfilosofi.

För en så rastlöst verksam natur som Konung Oscars
var givetvis vilan ej liktydig med frånvaron av allt ar-
bete. Den bestod, som för så många andra, för vilka
tiden är det enda reella kapitalet och utflyttandet av ve-
tandets gränser den enda verkliga livsuppgiften, egent-
ligen blott i ombyte av arbete. Ombord hängav sig också
gamle Kungen, när ej regeringsomsorger det hindrade,
med särskild iver åt de forskningar av filosofisk-mystiskt-
religiös natur, som han älskade, och åt vilka han, under
vanliga förhållanden endast kunde ägna kort stund av
dagen. Jag har en gång påpekat den egendomliga sam-
manparning av kontraster, som utmärkte hans väsen.
I Kungens hytt på Drott fanns jämte den lättare franska
skönlitteratur han gärna läste, när han, som det hette,
skulle "sova före middagen" också en mängd flitigt an-
litade böcker av allvarlig art. Där stodo även ett par
av de numererade blecklådor, i vilka kungen, ett ordnings-
mönster som han var, förvarade redan skrivna uppsatser
och sina anteckningar till nya, med vilka han ända till
ett par veckor före sin död var trofast och träget sysselsatt.

Det hörde nog ej till ovanligheterna, att, när middags-
sömmen i den smala kojén just börjat, Konungens trogne
kammartjänare med en hänsynsfull knackning på dörren
framförde hälsningen, "att Hans Majestät gärna ville säga
ett ord". Ej heller att Konungen, sedan han redan en
gång sagt godnatt och just höll på att försvinna, förstulet
vinkade till en viss person att följa honom ned i hytten
till ett arbete, vars slut just ej bestämdes av uret på
skrivbordet.

Men i övrigt var det skämtet, ej allvaret, som satte sin
prägel å samlivet å Drotts halvdäck. Jag kan ej säga,
var gränsen gick. Det kan ju hända och hända väl, att
den överhoppades av en och annan. Den, som förstod
att läsa ett anletes skrift, kunde emellertid nog haft led-
ning av det vältaliga uttrycket hos den riddersman "utan
fruktan och tadel", som, alltid Konungen följaktig, när-
mast hade att sörja för den jordiska välfägnaden ombord,
och vars missnöje understundom också kunde bli va ganska
förnimbart, även för kungliga öron. August von Rosen
var aldrig rädd.

Men hos den höge värden låg, tack vare de egendom-
liga skiftningarna i hans väsen, vägg om vägg med sinnet
för skämt även i rätt jordisk kostym, ett allvar, till vilket
övergången var överraskande snabb. Jag mins en gång,
då glammets genier något mer än vanligt obundna flugit
omkring över halvdäckets helgade rymd. Det var en
stilla natt, och jag hade dragit mig undan till fallreps-
trappan för att lyssna till den endast av en sakta dyning
brutna tystnaden och se på Augustihimlens underbara

stjärnljus. Då hörde jag tysta steg, och om ett ögonblick
satt Kungen bredvid mig med armen, som han gärna
plågade, över mina axlar. Jag mins gott de enda ord
han sade: *tala icke!*

Man skulle kunna tycka, att detta i stort sett är efter
år i samma form återkommande liv på längden skulle
förefallit enformigt. För Kungen visserligen icke, men
för de årliga deltagarna i Kungens omgivning? Ja, det
kunde ju hända, att, när vädret länge varit blåsigt, reg-
nigt och kallt, och Drott, för alla eventualiteter, låg med
ängan uppe, det allmänna humörets termometer sjönk
något under den vanliga nivån. Det kunde ju hända,
att när samtalet på halvdäck inemot midnatt, både av
fysiska och psykiska orsaker, tynat av en smula, och
Kungen efter en kort lur i sin stol, nu ensam morgon-
frisk, var redo att tillsvidare uppskjuta sitt godnatt eller
intresserad av något, stod kvar och pratade i trappan,
innan han kunde besluta sig för att gå ned — det *kan*
ju hända, att en och annan rebellisk tanke på nöjet att
gå till sängs, när man själv hade lust, likt en flyktig sky
drog över "Drottarnes" inre himmel. Men temperaturen
steg med ny dag och vackert väder, och hur det var,
motsåg man likväl alltid med saknad avskedets stund.
Trots alla strandhugg hade man ändå en tid levat liksom
i en värld för sig, vars relingar sorgernas och förtretlig-
heternas dämoner ej förmått äntra.

Nu är Drotts saga liksom gamle Drottens all. För
mitt minne återkallar jag kanske häst någon av dessa
oförgätliga sensommarkvällar i ro med Kungen ombord,
då samtalet glidit över på allvarligare ämnen, solen sjunkit
och över de karga klipporna sänkt sig det underbara
blå, som alltid synts mig som drömmande minnens hem-
vist. Ännu kan jag höra den smekande klangen av
kvällsringningen i kyrkan, och det är, som såge jag vid
synranden av det förgångnas hav ännu en av de saligas
öar, till vilka man alltid längtat, men som man aldrig
nått.

Till bild å sid. 27.

Meteorologisk direktörskonferens hölls d. 7—13 sept.
i Utrecht, i vilken deltog omkring 50 representanter för
19 olika länder. Av de många olika kommissioner, som
sammansatt i samband med kongressen, hade den lant-
bruks-meteorologiska sitt första sammanträde och i denna
valdes överdirektör Wallén till president efter professor
Angot, Frankrike. Beslut fattades rörande lantbruksme-
teorologiska stationers inrättande, deras ändamål, instru-
mentella utrustning och observationernas bearbetning,
varigenom början gjorts till en likformighet å detta om-
råde som bör bli av stor vikt för jämförande studier
över sambandet mellan väderleken och skördarne.

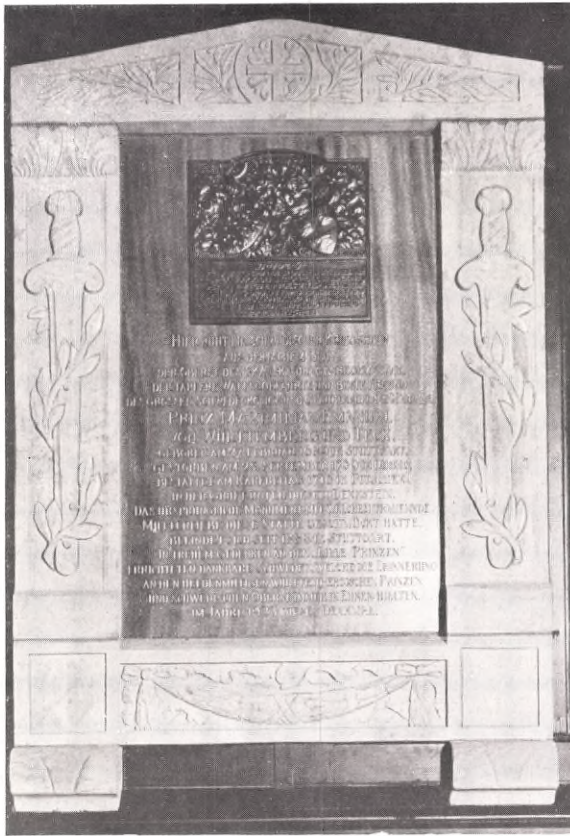
En fråga, som även behandlades på konferensen var
skapandet av ett internationellt meteorologiskt institut.
Ett besök avlades vid meteorologiska anstalten i Bilt,
en av de finast utrustade i världen.

*

Till bild å sid. 28.

Den framstående målarrinnan *fru Hanna Pauli*, född
Hirsch, maka till konstnären Georg Pauli, öppnade nyligen
en utställning i Nordiska bokhandelns konstsalong i Stock-
holm. Utställningen, huvudsakligen porträtt, är så mycket
märkligare som det nu är nära 20 år sedan fru Pauli
senast utställde, med undantag för någon enstaka tavla.
Det är som porträttmålarrinna Hanna Pauli gjort sin mest
betydande insats i samtida konst och det är också som
sådan hon värdigt försvarar sin plats inom Konstnärssör-
bundets falang vid sidan av våra främsta konstnärnamn.
Denna utställning är i viss mån retrospektiv i det man
här återser de goda bilderna av fru Gerda Bergh, (1890)
och Karl Nordström, (1890) Ellen Key, (1908) och doktor
och fru Artur Bendixon (1903) jämte några från senaste
år såsom det briljanta självporträttet av 1922, den stora
duken av Handarbetets vänners styrelse, som var under
arbete 1912—1920, m. fl. I sin helhet är denna exposé
en av senaste års vackraste och gedignaste konstnär-
utställningar i Stockholm.

Hier ruht ein schwedischer Kriegsheld aus deutschem Blut, der Oberst des Skånska dragonregementet, der tapfere Waffengefährte und beste Freund des grossen Schwedenkönigs und Glaubenshelden Karl XII. PRINS MAXIMILIAN EMANUEL VON WÜRTEMBERG UND TECK geboren am 27. Februar 1689 in Stuttgart, gestorben am 25. September 1709 in Dubno, bestattet am Karfreitag 1710 in Pitschen

Efter fotograf

Kliché: Sjöberg, Gbg.

EPITAFIUM ÖVER PRINS MAXIMILIAN EMANUEL AV WÜRTEMBERG OCH TECK, för vilket medel insamlats i Sverige, avtäck't den 30 september i S:t Nikolaikyrkan i Pitschen, Oberschlesien.

in der Gruft unter diesem Denkstein. Das ursprüngliche Monument, mit welchem trauernde Mutterliebe diese Stätte geschmückt hatte, befindet sich seit 1888 in Stuttgart. In treuem Gedenken an den "Lille Prinsen" errichteten dankbare Schweden, welche die Erinnerung an den heldenmütigen württembergischen Prinzen und schwedischen oberst immer in Ehren hielten im Jahre 1923 dieses Denkmal

Det nya monumentet över Prins Maximilian Emanuels av Württemberg grav avtäcktes i S:t Nicola kyrkan i Pitschen den 30 sistlidne september. Konungen av Sverige representerades av major H. R. Läftman och hertig Albrecht Eugen av Württemberg öfvervar även högtidligheten. Kyrkan var rikt dekorerad med blommor, frukt och grönt. Framför monumentet vid altaret hängde en stor svensk flagga.

Inviqningshögtidligheten, som ingick i högmässan, begynte egentligen redan med predikan, som kyrkoherden, pastor Rohowski, till stor del ägnade Sverige och dess för Tysklands öden gagnande verksamhet från och med Gustaf II Adolf och Karl XII och fram till våra dagar. Härefter hölls högtidstalet av kapten Max Schürer von Waldheim, som

i korthet genomgick Prins Max' levnadsöden och framhöll hans trohet mot Karl XII och Sverige, som väl motiverade det av svenskar här nu uppsatta minnesmärket. Major Läftman bjöd nu täckelset falla samt nedlade en lagerkrans från H. M. Konungen, varpå kapten Schürer von Waldheim frambar den av donatorerna skänkta lagerkransen. Genom kransarnes blå och gula sidenband blevo nu de svenska färgerna åter synliga vid den tappra karolinens grav.

Samtidigt med att täckelset föll, började kyrkans alla klockor ringa och härmed fortsattes ända till gudstjänstens slut. Krigareföreningens svartvita fana sänktes efter kransnedläggandet över gravens, och fröken Lotte Brieger sjöng från orgellåktaren "Sei getreu bis in den Tod", ur Men-

Forts. å sid. 31.

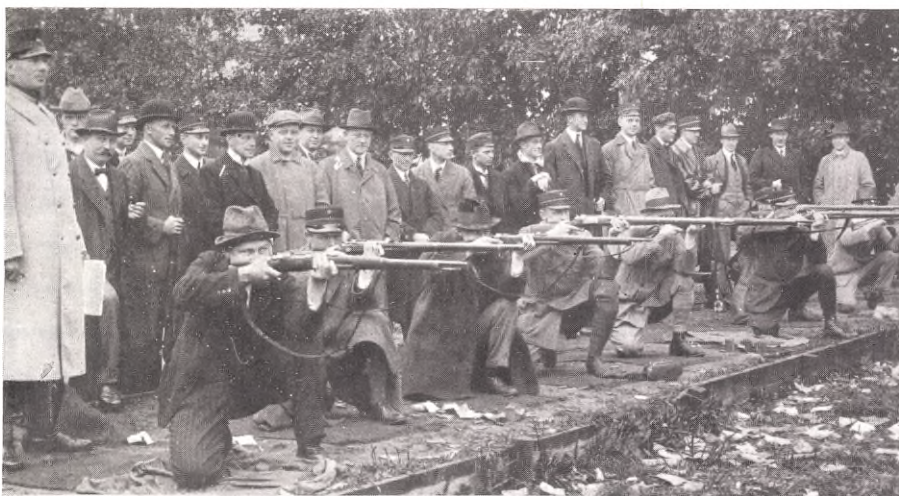

Foto. Olm, Malmö.

ÅRETS SKYTTEÄVLING MELLAN AKADEMISK SKYTTEFÖRENING I KÖPENHAMN OCH LUNDS AKADEMISKA SKYTTEKLUBB. T. v.: Bild från tävlingarne i Lund den 7 oktober. 1. Generalstabskapten Harel och 2. direktör Aage Nandrup, ledare för den danska skytteföreningen. T. h.: P. C. Möller, Köpenhamn, uppnådde högsta poängtalet. — I lagtävlan segrade Lunds Akademiska Skytteklubb.

H. 8. D:s nya följetong,

den uppseendeväckande nya berättelsen av Hall Caine vidtager i n:r 4 sedan den nu pågående berättelsen avslutats i n:r 3 i vilket vi jämväl införa Hall Caines eget företal till den nya berättelsen: "Kvinnan på Knockaloe".

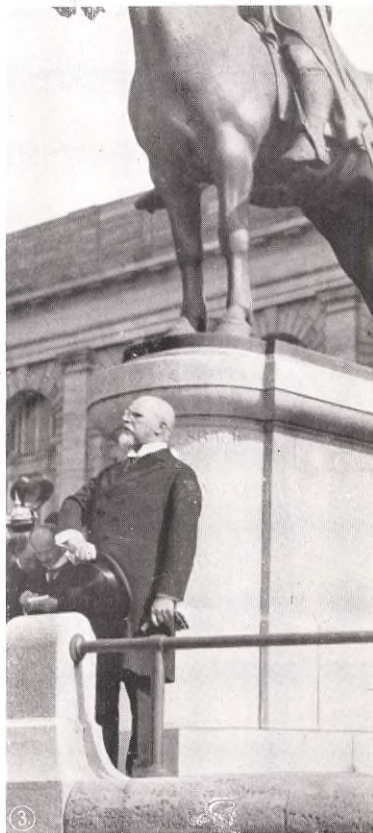
REDAKTIONEN.

Kliché: Graf. Ritzgrä & Klichéanstalt, Gbg.

1—3. MONARKISTISK DEMONSTRATION I MÜNCHEN vid en minnesfest över Bayerska livregementet och Münchens skyddskår. 1. Kronprins Rupprecht och ministerpresidenten von Knilling; 2. Generalstatskommisarien von Kahr; 3. Folkmassan hälsar kronprinsen (X) med "Leve Konungen".
4. TYSKE RIKSVÄRNSMINISTERN GESSLER, ny, första foto till häst.
5. GENERAL VON LOSSOW, överbefälhavare över bayerska armén, förlänad militärdiktatorisk makt och myndighet vid sidan om generalstatskommisarien von Kahr.

Ministerkrisen i Tyskland, som närmast framkallades av den yttersta högerns inom folkpartiet

önskan att bli representerad inom regeringen, har den 6 oktober lösts genom tillsättande av en ny ministär under upprätthållande av koalitionen. Ministärens sammansättning är i huvudsak densamma som den nyss demissionerade, med undantag av att finansminister Hilferding avgått och d:r Koth inträtt som ekonomiminister, samt omgruppering av de förra ministerrarna ägt rum. Den nya regeringen mötes emellertid icke med förtroende och förespås endast en kort livstid.

Oroligheter ha förefallit på skilda platser i landet. Särskild uppmärksamhet har den stora och blodiga separatistdemonstrationen i Düsseldorf den 30 sept. tilldragit sig. Demonstrationerna syntes försiggå i relativt lugn — befolkningen höll sig på fackföreningarnas uppmaning inomhus — då emellertid

Ejler fotografier.

Kliché: Aug. Sjobergs Klichéanst., Gbg.

strid uppstod mellan polisen, som påstås vara på förhand uppgerad, och demonstranterna. Skott lossades, ett flertal personer dödades eller sårades, och slutligen ryckte fransk militär fram till skydd för separatisterna. Först efter ytterligare blodsutgjutelse återställdes lugnet.

Även i Küstrin i Brandenburg ha oroligheter ägt rum, här försakade av nationalister, som inträngde i stadens obebakade del och även sökte bemäktiga sig fästningen. Av kuppmännen, som tros inspirerade från Bayern, ha icke mindre än fyra hundra arresterats.

Vidstående bilder: GATUSTRIDERN I DÜSSELDORFF. Separatisternas avsikt att utropa Rhenrepublik möttes av de tyska motståndarna och ledde till våldsamma gatustrider mellan de med revolver och battonger beväpnade stadsinnevanarne och polisen. Slutligen ingrep fransk militär, åtskilde de stridande och arresterade skyddspolisen.

Till bild å sid. 29.

”Föräldrar”, Otto Benzons treuppmärksammade enaktare, hade den 8 okt. premiär för Göteborg å Lorensbergsteatern. Trilogien fick ett mycket gott uppförande under Mathias Taubes regi. Herf Rune Carlsten fyllde och varierade de tre olika manliga huvudpersonerna ypperligt, särskilt prästentens roll i ”Landskap med figurer”. Rollerna syntes däremot ej ligga fullt lika väl till för fru Elsa Widborg, utom i nyssnämnda avsnitt. Övriga rollinnehavare, bl. a. frkn Doris Nelson och hrr Torre Cederborg, Georg Blickingberg och Sven Miliander, bidro alla med

ett utmärkt spel till skapandet av den rätta tonen och färgen på dessa konstnärligt ganska värdefulla scenalster.

Till portr. å sid. 28.

En hundraåring vid ovanligt god vïgör, är änkefru Johanna Herrlin i Malmö, som den 6 oktober ingick i sitt andra sekel. Hon är skolläredotter från Södra Villie och har in på sin sena ålderdom själv lagt hand vid trädgårdsarbete m. m. och följer ännu med livligt intresse dagshändelserna. På högtidsdagen kom henne en rik hyllning till del, främst från barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

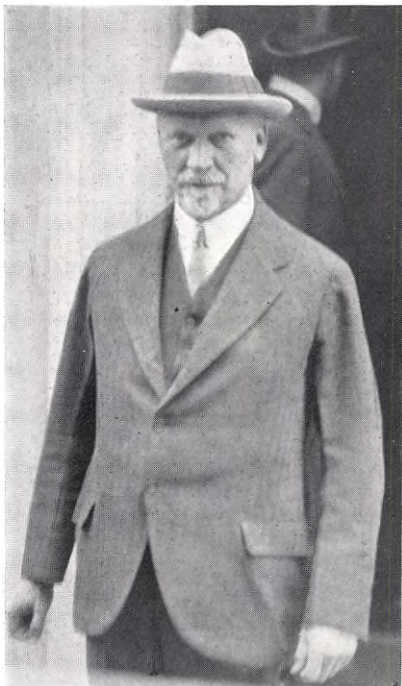
3709 fotografier.

NATIONALISTREVOLT I KÜSTRIN. Riksvärnsulaner tåga in i staden.

Klickat Sjöberg, Gbg.

BRITTISKA IMPERIEKONFERENSEN I LONDON.

NÅGRA AV KONFERENSENS FÖRGRUNDSFIGURER.

GENERAL SMUTS.

Sydafrikanska Unionens premiärminister.

LORD CURZON. Utrikesminister.

Överst: MR. BALDWIN. Storbritanniens premiärminister. En ny ögonblicksfoto tagen under hyllning av studenterna i Northampton efter återkomsten från Frankrike. — Efter fotografien.

Kl. M. C. de Ribera & Kl. H. S. S. G. Obo

MR. MACKENZIE KING.
Canadas premiärminister.

Den brittiska imperiekonferensen öppnades i London den 1 okt. av Englands premiärminister Stanley Baldwin, som i ett längre tal dels hälsade deltagarna välkomna, dels i korthet berörde flera viktiga in- och utrikespolitiska frågor, som sedan konferensens senaste sammanträde under 1921 stått på dagordningen. Han framhöll, att Europas svårigheter endast kunna lösas genom ett mycket

intimt samarbete och förtroende de allierade emellan, att Folkförbundet visat sig nyttigt och verksamt i lösandet av den italiensk-grekiska konflikten, att Washingtonkonferensen 1921 gett goda resultat och, icke minst, nödvändigheten för brittisk handelspolitik att inrikta sig på andra fält än Europa. Imperiets möjligheter vore oändliga liksom be-

Forts. å sid. 31.

METEOROLOGISK DIREKTÖRSKONFERENS I UTRECHT den 7—13 sept. Sveriges ombud voro överdirektören Axel Wallén (x), chef för Meteorologisk-hydrografiska anstalten, och statsmeteorologen dr A. K. Ångström samt för Vattenfallsstyrelsen dr H. Norinder.

Efter fotografi Kl. M. C. de Ribera & Kl. H. S. S. G. Obo Text å sid. 23.

SENOR RAFAEL NIETO. Republiken Mexikos nye minister vid Svenska Hovet. — (Bildcentralen).

Klliche: Zug, Sjöbergs Bildcentral, Gbg

[Mexikos nye minister i Stockholm, senor Rafael Nieto, har den 2 oktober anlänt hit och omedelbart övertagit ledningen av legationen. Minister Nieto har tidigare varit finansminister i Mexiko och senast guvernör i staten San Luis Potosi.

Nöden i Ryssland har bl. a. framtvingat särskilda modeshapelser,

som utföras i de enklast tänkbara material och ändå förlänats stil och en viss skönhet. En av Moskvas förr mest berömda storsömmerskor har under materialbristens dagar börjat använda säckväv, kökshanddukar, lakan och enkla mattflätningar av jute till klänningar, vilkas extra utsmyckning utgöres av vackra gamla turkiska eller

Större fotografier. Klliche: Sjöberg, Gbg. Vidst. bild: DE FÖRSTA MODEBILDERNA FRÅN SOVJETRYSSLAND. T. v. Dräkt av lakan och ukrainskt broderi, hatten av strå; t. h. Dräkt av borddukar och servietter. Hatten av en sadelgjord.

ryska bondevävnader, som i sin prakt mildra det annars torftiga intrycket.

HANNA PAULI UTSTÄLLER.

100-ÅRING.

Fotos. Almberg & Preinitz, Sthlm.
HANNA PAULI.
Själfporträtt 1922.
Text å sid. 23.

GREVE W. SCHIMMELMAN, 1923.

Fotos Ohlin, Malmö. Klliche: Sjöberg, Gbg.
ÄNKEFRU JOHANNA HERRLIN. MALMÖ.
100 år den 6 oktober.
Text å sid. 26.

Å K. Teatern gavs den 4 okt. en repris å Bizets enakts-opera Djamiléh, vilken icke uppförts här sedan 1899. Den komponerades 1872, efter "Pärlfiskarne" och "La jolie fille de Perth", och uppfördes i Stockholm första gången 1889 med fröken *Selma Ek* i titelpartiet. Vid återuppförandet nu sjöngs Djamiléh av fröken *Gertrud Pålson* och de två manliga huvudrollerna av herrar *David Stockman* och *Conny Molin*. — Den vackra lilla operan är ju ej av större intresse utöver det

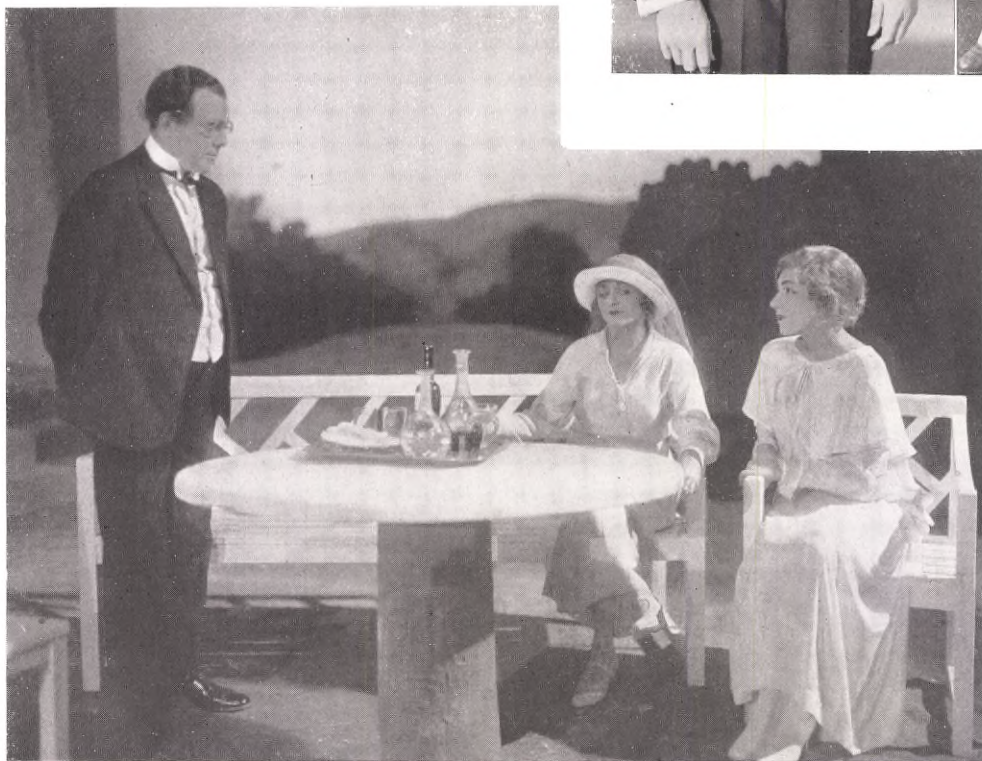

Fotos. Alnberg & Preinitz, Sthlm.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

K. TEATERN: "DJAMILEH" opera av Georges Bizet. Fr. v.: Herr Conny Molin (*Splendiano*), fröken Gertrud Pålson (*Djamiléh*) och herr David Stockman (*Harnn*).

Vidst. bilder: SVENSKA TEATERN: "EN HERRE I FRACK", lustspel av André Picard. T. v.: Herr Gösta Ekman (*greve Lucien d'Artois*), t. h.: fru Esther Sahlén (*miss Foxtrot*).

att vara ett tidigare verk av Carnens kompositör, men den mottogs, icke minst tack vare ett i allo förträffligt framförande, med allmän belåtenhet.

*

Svenska Teatern, som haft en dålig säsongöppning, hade den 3 oktober åter en premiär och denna gång blir stycket antagligen oförtjänt långlivat. Den franske författaren André Picards "En herre i frack" är ett enkelt lustspel i den vanliga franska genren, men huvudrollen, Greve d'Artois, innehåller av Stockholms utan tvivel populäraste skådespelare herr *Gösta Ekman* och han förmodade hålla in-

Forts. å sid. 31.

Foto. Allard, Gbg.

Kliché: Gösta Ekman & Kliché-anstalt, Gbg.

LORENSBERGSTEATERN: "FÖRÄLDRAR", tre tavlor utan ram av Otto Benzon. Scen ur tavlan "Landskap med figurer": Fr. v. Herr Rune Carlsten (*pastor Immanuel Kamp*), fröken Doris Nelson (*Nelly Winterfelt*) och fru Elsa Widborg (*fru Kamp*). Se bilden av samma stycke å K. Dramatiska Teatern i ärg. XXIV:51. Text å sid. 26.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

C. R. MARTIN.
F. d. Professor. — Uppsala.
80 år 17 okt.*

G. W. L. BERGSTRÖM.
Häradshövding. — Sollefteå.
60 år 14 okt.*

E. G. ELFMAN.
Rådman. — Borås.
50 år 18 okt.*

C. M. WERNSTEDT.
Nyttnämnd professor v. Chal-
mers tekn. inst.*

C. G. H. THEDIENIUS.
Apotekare. — Göteborg.
80 år 2 okt.*

O. C. HAAK.
Direktör. — Stockholm.
70 år 22 sept.*

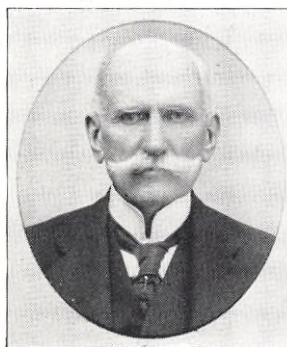
A. KARLBERG.
Trafikchefsassistent. — Falken-
berg. — 50 år 21 sept.*

K. HUSBERG.
Direktör. — Stockholm.
50 år 30 sept.*

E. S. VON KRUSENSTJERNA.
F. d. Överste. — Stockholm.
75 år 30 sept.*

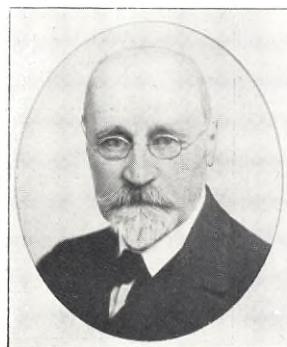
R. O. GYLLENRAM.
F. d. Överste. — Göteborg.
70 år 17 okt.*

C. M. VON ESSEN.
Friherre. Överste. — Sthlm.
50 år 18 okt.*

K. E. SÖDERWALL.
Nyttnämnd Regeringsråd.*

N. E. KREUGER.
Konstnär. — Stockholm.
65 år 11 okt.*

L. A. LUNDBERG.
Professör. — Stockholm.
60 år 29 sept.*

E. NYBLÖM.
Skriftställare. — Stockholm.
50 år 29 sept.*

H. A. GOTTHARDT.
Direktör. — Malmö.
50 år 1 okt.*

* Data å nästa sida.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., G. G.

J. E. VIRGIN †.
F. d. Grosshandl. — Göteborg.
F. 1839. † 26 sept.*

J. A. ALSTRÖM †.
Telegrafdirektör. — Göteborg.
F. 1857. † 28 sept.*

K. G. GRANBERG †.
Konsul. — Stockholm.
F. 1865. † 27 sept.*

O. E. EHNBOM †.
Landsfogde. — Halmstad.
F. 1866. † 28 sept.*

CARL MARTIN. Stud. 62, fil. dr. 69, prästv. 71, past.-ex. 74, kyrkoh. i Össeyby — Gärn 78, rekt. v. och v. ordf. i styr. f. h. allm. lärov. f. fl. i Upps. 85—03. Teol. dr. 97, prof. i past. teol. o. kyrkoh. i Gamla Upps. 01—09. Hed.-led. av Stockh. nat. 92. Led. av samf. Pro fide et christ. Ordf. i styr. f. Ensk. barnhemmet i Upps. sdn 90. Utg. ett flertal vetenskapl. arbeten.

WALTER BERGSTRÖM. Stud. 83, hovr.-ex. 89, e. o. not. i Svea hovr. s. ä., v. hvd 92, häradshöv. i Ängermanl. mell. doms. sdn 02, krigsdom. v. reg.-krigsrätterna v. Västerorr. reg. o. Norrl. trångkör 15. Ordf. i stadsstyr. i Sollefteå sdn 17.

ERNST ELFMAN* Stud. 93, jur. utr. kand. 1900, borg. rådman i Borås 07, tredje ltt. rådman (Brottmål) där sdn 21. Sekr. h. stadsfullm. 19, ordf. i fattigv.-styr. sdn 11, i nykterh.-nmd sdn 17, i barnav.-nmd sdn 21, v. ordf. i folkskolestyrelsen 23.

MELCHIOR WERNSTEDT. F. 1886, utex. fr. Chalmers tekn. inst. 09, stud. v. Konstakad. 09—10, arkitekt i Byggn.-styr. sdn 21. Medarbet. å Stockh. stadshns 16—21. I dagarne utn. t. professor i byggnadslära o. ornamentritning v. Chalmers tekniska institut.

HUGO THEDENIUS. Apot.-ex. 67, apot. i Tanum 72, Hörby 83, Stockh. 87, Göteborg. (apot. Enhörningen) 91. Led. av Apot.-soc. dir. samt ordf. i Farmaceut. fören. 88—91, led. av Patr. sällsk. förvalt.-utsk. 89—91, ordf. i styr. f. Göteborg. apot.-fören. 06—18, kassaförvalt. i Göteborg läk.-sällskap 03—11. På sin tid ordf. i Tanums kom.-st., v. ordf. i sparb. där, styr.-led. o. verkst. dir. i Malmö. I sjukhus. Styr.-led. i De fören. vattenfäbr. a.-b., Göteborg. trädgårdsfören., ordf. i Göteborg. musei naturhist. nmd 95—22.

OSCAR HAAK. Efter avslut. skolestud. anst. h. firman Åkerberg & Hellström i Stockh. 72, v. ombild. t. a.-b. 91, dess verkst. dir. o. led. av styr. Kyrkovård i Jak. förs., led. av dir. f. Drott. huset, led. av styr. f. Borgersk. äldste. Led. av handelskam. skiljenmd, styr.-led. i Schiartaus hand.-inst. Inneh. Pro Patria stora guldmedalj.

AXEL KARLBERG. Kont. bitr. v. Halmst.—Bolmens järnv. 92, byrabokh. v. Östra Skånes järnv. 98, traf.-chefsass., kamrer o. kontrollör v. Falkenb. järnv. 1900 o. tillika styr. sekr. sdn 21. V. brandchef 06, led. av folksk.-styr. sdn 10, stadsfullm. sdn 14, huvudman i sparb. sdn 13. Styr.-led. i Hall. skyttefören., inneh. dess förtj.-med. i guld; v. ordf. i Falkenb. skyttefören. V. ordf. i styr. f. a.-b. Badmätt. i Marstrand sdn 16.

KNUT HUSBERG. En av föregångsmännen i vårt land inom biografacket, start. sin första biograf i Göteborg, 03 vilken 08 gick samman m. Cosmorama; sdn 10 verkst. dir. o. deläg. i a.-b. Cosmorama, vilket bolag numera omfattar även biograferna Victoria, Scala, Odeon o. Kronan i Göteborg. Sdn 20 ledare f. a.-b. Svensk filmindustri biografier i Stockh. samt sdn 22 chef f. bol. inköps-avdelning.

EMIL VON KRUSENSTJERNA. Uljtn. v. Fortifik. 73, öv.-löjtn. där, chef f. Bodens ing.-kår 05—07, avd.-chef i Arméförv. fort.-avd. 09—11, chef f. Marin-

förvalt. fortif.-avd. 10—11, överste i Fortif. 10, i dess res. 11. Led. av Krigsvetenskapsakademien.

RUDOLF GYLLENRAM. Uljtn. v. Västg. reg. 95, övljtn. där 07, v. Skarab. reg. s. a. ö. överste i 3. arméfördeln. res. 11—18.

CARL VON ESSEN. Uljtn. v. Livg. t. h. 95, ryttm. där 11, major o. chef f. Skån. husarreg. detachement i Uppsala 18, övljtn. v. Livreg. drag. 20, överste o. sek.-chef f. Livg. t. h. sdn 22. Adjutant h. Konungen 16, överadj. 22. Äger egend. Kallås i Skarab. län.

KNUT SÖDERWALL. F. 74, stud. 93, jur. utr. kand. 97, e. o. not. i Skån. hovr. 98, ft. domhav. 1900—03, not. där 06, rev.-sekr. 11, exped.-chef i Lantförsv.-dep. 17, i Försvarsdep. 20, ft. statssekr. där s. a., ord. 22, i dagarne utn. t. regeringsråd.

NILS KREUGER. Elev v. Konstakad. principsk. 74—76, elev av Edv. Perséus 76—77 o. 80—81, konststud. i Paris 81—87 o. 88—89. Styr.-led. i Konstnärsfören. sdn 99—21. Repres. å Nat.-museum, å Prins Eugens, Thiels, Fahraeus m. fl. ensk. gallerier, å Göteborgs, Malmö, Norrköp., Helsingfors, Köpenhamns o. Kristiania museer.

LENNART LUNDBERG. Utg. fr. konserv. i Stockh. 86, pianostud. f. Ehrlich, Dubois o. Paderevski 87—91, lär. i pianospel. v. Musikkonserver. i Stockh. sdn 04, prof. där 13. Led. av Musik. akad.

ERIK NYBLÖM. Skolestud. i Vänersb. samt v. Cooper inst. i New York. Medarb. i Jämtl.-Posten 95—98, sdn sistn. ar i Dagens Nyh. under sign. Mac. Resekildrare.

HERMAN GOTTHARDT. F. i Danm., kom t. Malmö 05, övertog 09 Cornelius & Munchs partiaffär i skepps- o. fiskeriariklar vilken 16 ombild. t. a.-b. i eget namn. Betydande samlare av företrädesvis moderna skandinavisk konst.

EDVARD VIRGIN †. Inneh. firma i eget namn i Göteborg. 90—12. Stadsfullm. 97—04, kyrkofullm. 82—05, led. av kyrkonmd, kyrkoråd i Gamlestadsförs. 81—07, kyrkovård där 95—07.

ALBERT ALSTRÖM †. Elev v. Chalm. stöjdsk. 75, repet. där i mekan. o. maskinkonstr.-lära 80—90, lär. i mek. fackritn. v. tekn. sk. i Göteborg. 81—90; telegrafassit. i Halmst. 91, i Göteborg. 93, ft. distr.-ing. i Telegrafverk. västra distr. 95—02, telegrafkomm. i Filipstad 1900—02, liniedir. i Telegrafverk. 2. distr. 02—05, sdn sistn. ar telegrafdir. i Göteborg. Intog en framskjuten plats inom ordenslivet, mångårig styr.-recor i Göta Cold.-O.

KARL GRANBERG †. Verkst. dir. f. Tullbergs konstind. a.-b. i Stockh. 90—95, huvuddeläg. o. verkst. dir. i Granbergs konstind. a.-b. där 96. Senare ar inneh. av engrosaffär i papper m. m. Konsul f. Kuba i Stockh. sdn 04.

OSCAR EHNBOM †. Stud. 84, hovr.-ex. 90, v. hvd 93, länsnot. 1900, kr.-fogde i Halmstads fögd. 10, sdn 18 landsfogde i Hall. l. Omb.-man i Hall. e. bank 1900—07, styr.-led. i Riksab. avd.-kont. sdn 16. Mångårig styr.-led. i Hall. museifören. och intendent v. Hall. museum.

“LILLE PRINSEN”. Forts. fr. sid. 24.

delssohns Oratorium Paulus, varefter kyrkoherde Rohowski med ett kortare tal å församlingens vägnar mottog monumentet med uttalande av församlingens tack för det samma jämte löfte att för framtiden väl vårda det och ära den svenske krigarens minne. Sedan kyrkokören sjungit Bachs stämmingsfulla “Ach wie flüchtig, ach wie nichtig” avslutades gudstjänsten med gemensam sång av Klopstocks sköna psalm “Selig sind des Himmels Erben” och liturgi utförd av superintendenten Müller från Kreuzburg.

Epitafiet över “Lille Prinsens” griftevalv är ett ädelt arbete i modern antikiserande stil med en rikt ornerad ram av sachsisk sandsten, vilken omsluter en blågrå marmortavla. Överst å denna är en bronsplakett med Sveriges och Württembergs vapen och en latinsk inskription.

IMPERIEKONFERENSEN. Forts. fr. sid. 27.

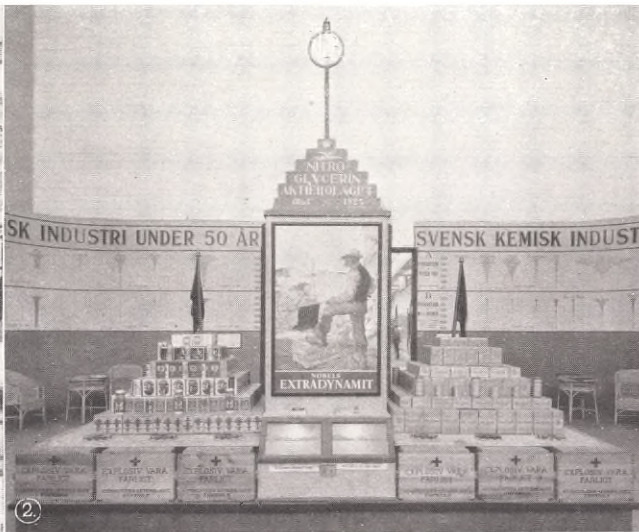
hovet av rask utveckling trängande, och banden] de olika delarna emellan skulle genom det pågående mötet ytterligare stärkas. Den indiska frågan ingick Baldwin, betecknande nog, icke på och för närmare detaljer inom utrikespolitiken hänvisade han upprepade gånger till lord Curzons kommande tal. Denne i sin tur har endast i mindre delar låtit detta tal komma inför allmänheten, men av det offentliggjorda framgår dels att England alltjämt anser Ruhroccupationen fördärvbringande, men att den tyska kapitulationen kom tre månader för

sent, då upplösningstendenserna i Tyskland blivit allt starkare. Ställningen till Frankrike betonades vara vänskaplig, och England avvaktar nu förslag från Frankrike, alltså tills vidare en negativ ståndpunkt, som dock innebär ett tydligt memento till Frankrike att icke handla på egen hand.

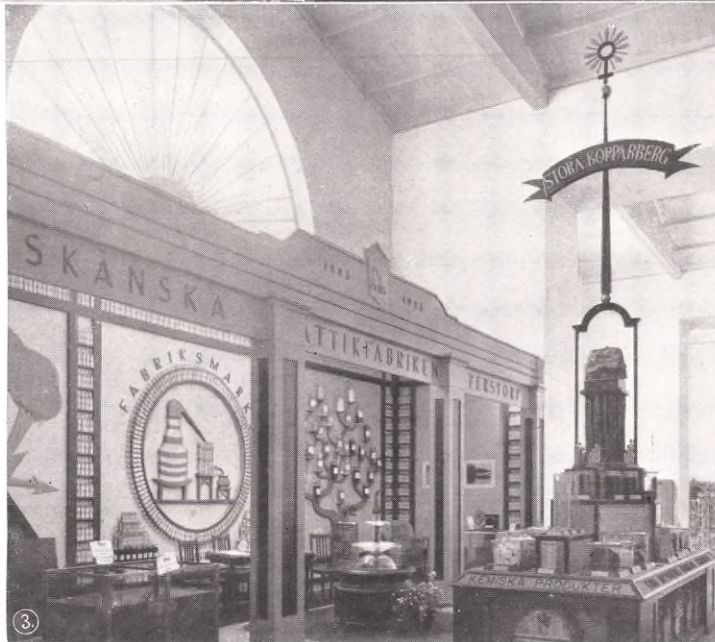
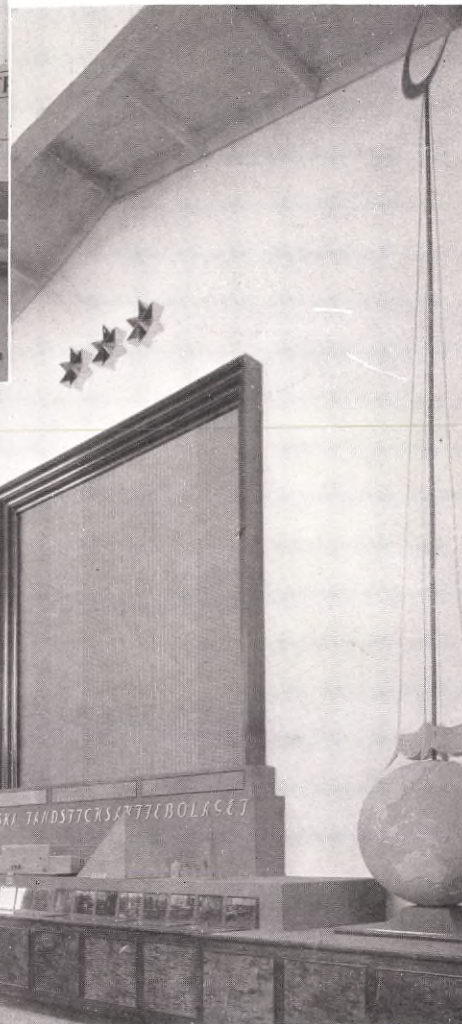
Deltagarna i konferensen utgjordes av — utom Stanley Baldwin — lord Salisbury, Lord President of the Council, utrikesministern lord Curzon, och kolonialministern, hertigen av Devonshire, samt för Canada dess premiärminister Mackenzie King, för Nya Zeeland premiärministern W. F. Massey, för Sydafrikanska unionen dess premiärminister, general Smuts, finansminister Burton och justitieminister De Wet, för New Foundland dess premiärminister W. R. Warren, för Indien engelske ministern för Indien, lord Peel, maharajan av Alwar och sir Tej Bahadur Sapru, för Irland rådspresidenten Cosgrave och utrikesministern Fitzgerald.

TEATERPREMIARER. Forts. fr. sid. 29.

tresset vid liv. Med sitt friska humör och elegant utpräddande alltid roligt att se i dessa lättare saker vore dock intressant återse honom i en större roll. Fru Ester Sahlin återgav en brilliant gamintyp, och fröken René Björling var chic och söt, men ej särdeles roligt. Då herr Ekman ej spelat på Svenska Teatern sedan förra vintern tog sig återseendets glädje ovationsartade former med massvis av blommor och inropningar.

1. STOCKHOLMS SUPERFOSFAT FABRIKS A.-B. — 2. NITROGLYCERIN A.-B.
 3. STORA KOPPARBERGS BERGSLAGS A.-B. kemiska produkters afdelning samt SKÅNSKA ÄTTIKFABRIKEN. Kilohé: Uofa, ÖF-
 4. SVENSKA TÄNDSTICKS A.-B.
- 1 och 3 H. 8 D:s Uställn.-foto. 2 och 4 Foto-monopolet.

Tändsticksfabrikationen räknas med skäl som en av Sveriges främsta industrier och har säkert mer än de fiesta gjort det svenska namnet känt och uppskattat i utlandet. Alla svenska tändsticksfabriker sammanslogos 1917 till Svenska Tändsticksaktiebolaget, och detta har nu på Jubileumsutställningen en liten exposition, som i någon mån belyser den väldiga tillverkningen. Den frambragta kvantiteten uppgick 1920 till icke mindre än 40,000 ton, av vilka en mycket stor del exporteras.

En annan av våra äldsta kemiska industrier är sprängämnesindustrien. Som bekant anlade Alfred Nobel vid Vinterviken den första fabriken för tillverkning av nitroglycerinsprängämnet dynamit, hans egen epokgörande uppfinning. Nu fortsätter Nitroglycerinaktiebolaget alltsedan 1860-talet denna verksamhet, som även till en del blivit exportindustri.